

Asia C-687/23

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

15.11.2023

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Tribunal Supremo (Espanja)

Ennakkoratkaisupyyntön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

2.11.2023

Kantaja:

D.E.

Vastaaja:

Banco Santander, S. A.

TRIBUNAL SUPREMO, ENSIMMÄINEN SIVILIOIKEUDELLISIA ASIOITA KÄSITTELEVÄ JAOSTO.

[– –] [prosessuaalisia muodollisuuksia]

TRIBUNAL SUPREMO

Siviilioikeudellisia asioita käsittelevä jaosto

Asia nro /

[– –] [tuomioistuimen jäsenet]

Madrid, 2.11.2023.

[– –] [esittelevä tuomari]

ASIAN TAUSTALLA OLEVAT TOSISEIKAT

I.- Merkitykselliset taustatiedot

1. Banco Popular Español, S. A. (jäljempänä Banco Popular) laski liikkeelle joukkolainoja nimellä ”Bonos Popular I/2010 Capital Convertible 8 %” (joita kutsuttiin myös nimellä ”Bonos Subordinados Canjeables por Obligaciones Subordinadas de Banco Popular Español, S. A. I/2010”).

D.E. merkitsi 3.10.2009 Lera Blava, S. L. U. -nimisen yhtiön ainoana hallituksen jäsenenä 15 kappaletta näitä vaihdettavia joukkolainoja, kokonaismäärältään 15 000 euroa.

D.E. vaihtoi toukokuussa 2012, niin ikään Lera Blava, S. L. U. -yhtiön edustajana, nämä huonommalla etusijalla liikkeeseen lasketut joukkolainat I/2009, jotka erääntyivät lokakuussa 2013, toisiin pakollisesti vaihdettaviin huonommalla etusijalla liikkeeseen laskettuihin joukkolainoihin (II/2012), jotka erääntyivät marraskuussa 2015.

Yhtiö antoi 14.1.2013 maksamattomien palkkojen suorittamiseksi nämä vaihdettavat joukkolainat D.E:n omistukseen, ja pankki hyväksyi tämän D.E:n sijaantulon joukkolainojen haltijana 22.2.2013.

Nämä huonommalla etusijalla liikkeeseen lasketut joukkolainat (II/2012) oli pakollisesti vaihdettava Banco Popularin osakkeisiin 25.11.2015.

2. Euroopan komissio teki 7.6.2017 päätöksen (EU) 2017/1246 Banco Popular Español SA:ta koskevan kriisinratkaisumääräyksen hyväksymisestä (EUVL 2017, L 178, s. 15); yhteinen kriisinratkaisuneuvosto (SRB) teki päätöksen SRB/EES/2017/08, jolla aloitettiin Banco Popularin kriisinratkaisujärjestely.

Kriisinratkaisumekanismi sisälsi liiketoiminnan myymisen luovuttamalla osakkeet ostajalle eli Banco Santanderille, joka osti ne yhden euron hinnalla.

Yhteisen kriisinratkaisuneuvoston päätös SRB/EES/2017/08 pantiin täytäntöön Fondo de Reestructuración Ordenada Bancariaan – 18.6.2015 annetun lain 11/2015 2 §:n 1 momentin d kohdassa tarkoitettuna täytäntöönpanevana kriisinratkaisuviranomaisena – (pankkien järjestelmällisen rakenneuudistuksen rahasto, Espanja, jäljempänä FROB) (BOE nro 155, 30.6.2017, s. 55470) 7.6.2017 antamalla määräyksellä.

FROB hyväksyi sen, että Banco Popular Españolilla kyseisellä hetkellä ollut osakepääoma vähennettiin nolnaan euroon (0 €) alaskirjaamalla kaikki liikkeessä olleet osakkeet tarkoituksena muodostaa vapaaehtoinen varaus, joka ei ole käytettävissä. Kyseisellä hetkellä D.E. lakkasi olemasta niiden osakkeiden omistaja, jotka hän oli saanut merkitsemiensä joukkolainojen vaihdossa, saamatta tästä mitään vastiketta.

3. Seurauksena kriisinratkaisutoimenpiteistä, joita FROB oli toteuttanut SRB:n päätöksen täytäntöönpanemiseksi, Banco Santander hankki itselleen kaikki Banco Popularin uudelleen liikkeeseen laskemat osakkeet, joiden liikkeeseenlasku oli suoritettu muuntamalla toissijaisen pääoman instrumentit uudelleen liikkeeseen

lasketuiksi osakkeiksi kyseisessä päätöksessä sallitulla tavalla. Myöhemmin vuonna 2018 Banco Santander hankki kaikki Banco Popularin uudet osakkeet toteuttamalla Banco Popularin sulautumisen absorptiolla, mikä johti siihen, että viimeksi mainittu lakkasi olemasta oikeushenkilö.

II.- Oikeusriita, jonka perusteella ennakkoratkaisukysymys esitetään. Ensimmäisessä ja toisessa oikeusasteessa annettu ratkaisu

1. D.E. esitti lokakuussa 2016 Banco Popularille kirjelmän, jossa hän vaati vaihdettavien huonommalla etuoikeudella liikkeeseen laskettujen joukkolainojen oston toteamista pätemättömäksi suostumuksessa olleen virheen vuoksi ja alun perin sijoitetun määrän (15 000 euroa) määräämistä palautettavaksi laillisine korkoineen sijoitustuotteen merkintäpäivästä laskettuine laillisine korkoineen. Hän vaati toissijaisesti vahingonkorvausta sillä perusteella, että vastaaja ei ollut täyttänyt laillisia tiedonantovelvoitteitaan joukkolainojen merkinnän yhteydessä 2009 ja niiden myöhemmän vaihdon yhteydessä vuonna 2012. Kantaja perustaa väitteensä siihen, että tuotetta on markkinoitu virheellisesti, kun otetaan rahoitusmarkkinadirektiivin vaatimukset huomioon.

2. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin, jolle asian tutkiminen kuului, hyväksyi kanteen ja totesi huonommalla etuoikeudella liikkeeseen laskettujen vaihtovelkakirjojen oston pätemättömäksi.

3. Vastaajana oleva pankki valitti tuomiosta, ja Audiencia Provincial hyväksyi valituksen, koska se katsoi, ettei D.E:llä ollut aktiivilegitimaatiota.

III. Tribunal Supremossa vireillä oleva kassaatiovalitus, jonka yhteydessä tämä ennakkoratkaisupyyntö on päätetty esittää

1. Kantaja on valittanut Audiencia Provincialin tuomiosta. Kantajan valitus kohdistuu aktiivilegitimaation puuttumista koskevaan toteamukseen, koska hän katsoo, että yhtiön joukkolainojen omistuksen luovutus sen hallituksen jäsenelle ja ainoalle osakkaalle oli pätevä.

Mikäli tämä peruste hyväksyttäisiin, olisi annettava ratkaisu siitä, oliko huonommalla etuoikeudella liikkeeseen laskettujen joukkolainojen I/2009 osto ja niiden myöhempi vaihtaminen toisiin pakollisesti vaihdettaviin huonommalla etusijalla liikkeeseen laskettuihin joukkolainoihin (II/2012) pätemätön.

2. Tuomioistuin päätti asian käsittelyssä kuulla asianosaisia siitä, onko ennakkoratkaisun esittäminen unionin tuomioistuimelle asianmukaista. Molemmat asianosaiset ovat ilmaisseet vastustavansa ennakkoratkaisupyyntönsä esittämistä.

IV. [– –] [asianosaisten ja niiden edustajien tunnistetiedot]

OIKEUDELLISET PERUSTELUT

I. Euroopan unionin oikeus

Tämä ennakkoratkaisupyyntö täydentää pyyntöä, jonka tämä tuomioistuin esitti 15.12.2022 tekemällään välipäätöksellä. Asiaan liittyvä Euroopan unionin säännöstö on sama, joten se esitetään vain tiiviisti seuraavassa:

- a) Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (jäljempänä direktiivi 2014/59/EU) 34 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta.
- b) Direktiivin 2014/59/EU 53 artiklan 1 ja 3 kohta.
- c) Direktiivin 2014/59/EU 60 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohta.

Direktiivi 2014/59/EU on pantu Espanjassa täytäntöön luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvyttämisestä ja kriisinratkaisujärjestelyistä 18.6.2015 annetulla lailla 11/2015 (Ley 11/2015, de 18 de junio, de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión; jäljempänä laki 11/2015), jonka useissa säännöksissä toistetaan kyseisen direktiivin edellisissä kohdissa mainitut säännökset samoin tai samankaltaisin sanamuodoin.

Tämä kysymys liittyy myös asiassa C-410/20, Banco Santander, 5.5.2022 annettuun tuomioon (EU:C:2022:351) perustuvaan oikeuskäytäntöön.

II. Ennakkoratkaisupyyntöön esittämisen perustelut. Epäilyt, joita on tullut esiin 5.5.2022 annetun unionin tuomioistuimen tuomion (C-410/20) osalta

1. Espanjan tuomioistuimet ovat tulkinneet eri tavoin direktiivin 2014/59/EU eri säännöksiä Banco Popularin kriisinratkaisutoimenpiteiden yhteydessä, minkä vuoksi riitoihin annetut ratkaisut ovat olleet erilaisia. Tämä on johtanut siihen, että Tribunal Supremossa on vireillä huomattava määrä tätä kysymystä koskevia valituksia.

2. Asiassa C-410/20 Banco Santander 5.5.2022 annetussa unionin tuomioistuimen tuomiossa (EU:C:2022:351) vahvistettiin, miten on tulkittava direktiivin 2014/59/EU 34 artiklan 1 kohdan a alakohdan säännöksiä, luettuina yhdessä 53 artiklan 1 ja 3 kohdan sekä 60 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdan kanssa, i) esitteeseen sisältyviä tietoja koskevien vahingonkorvauskanteiden osalta ja Banco Popularin osakkeiden merkitsemisestä tehdyn sopimuksen pätemättömäksi toteamista koskevien kanteiden osalta, (ii) kun osakkeet oli ostettu julkisen merkintätarjouksen yhteydessä (iii) ja ne oli alaskirjattu tätä pankkia koskeneessa kriisinratkaisumenettelyssä, (iv) ja näitä kanteita ajoivat henkilöt, jotka olivat olleet Banco Popularin osakkeiden omistajia ennen kriisinratkaisumenettelyn aloittamista.

3. Nyt käsiteltävässä asiassa, jossa tämä ennakkoratkaisupyynnö on esitetty, huonommalla etusijalla liikkeeseen lasketut joukkolainat I/2009, jotka olivat pakollisesti vaihdettavia Balco Popularin osakkeisiin, ja niiden myöhempi vaihtaminen toisiin pakollisesti vaihdettaviin huonommalla etusijalla liikkeeseen laskettuihin joukkolainoihin (II/2012) eivät vastaa mitään alaskirjatuista tai Banco Popularia koskeneen kriisinratkaisumääräyksen vaikutuksesta lakanneista lisöpääoman instrumenteista. Nämä joukkolainat vaihdettiin kuitenkin Banco Popularin osakkeisiin tai muutettiin niiksi 25.11.2015 niihin liittyvien liikkeeseenlaskuehtojen mukaisesti (sarja II/2012). Kantaja oli näiden osakkeiden omistaja vaihtopäivästä lukien 7.6.2017 saakka, jolloin ne alaskirjattiin yhdessä yhtiöpääoman muodostaneen muun pääoman kanssa Banco Popularia koskeneen kriisinratkaisumääräyksen mukaisesti.

Vaikuttaa ilmeiseltä, että sen jälkeen kun nämä joukkolainat oli vaihdettu Banco Popularin osakkeisiin 25.11.2015, eli ennen pankin kriisinratkaisupäätöstä (7.6.2017), kriisinratkaisumääräyksen voimassaolo vaikutti myös osakkeisiin, jotka kantaja hankki tässä vaihdossa ja jotka se säilytti kriisinratkaisupäivänä ja tämän jälkeen alaskirjattiin, sillä ensimmäinen FROB:n ohjauskomitean 7.6.2017 toteuttamista kriisinratkaisutoimenpiteistä sisälsi ”Banco Popular Español, S.A:n tämänhetkisen osakepääoman alentamisen kahdesta miljardista yhdeksästäkymmenestä kahdeksasta miljoonasta neljästä sadastakahdestakymmenestä yhdeksästä tuhannesta neljästäkymmenestä kuudesta eurosta (2 098 429 046,00 €) 0 euroon alaskirjaamalla kaikki tällä hetkellä liikkeessä olevat osakkeet – –” osakkeiden hankintaperusteesta riippumatta.

Tässä riita-asiassa tulee esiin epäily, joka on osittain sama kuin se, joka oli 15.12.2022 päivätyllä välipäätöksellä esitetyn ennakkoratkaisupyynnön kohteena. Esiin tuleva epävarmuus keskittyy siihen, miten laajasti kaikki veloitteet tai vastuut katsotaan suoritetuiksi Banco Santanderin osalta, joka on Banco Popularin yleisseuraannon saaja, erityisesti siltä osin kuin kyseessä on erityisesti saatava tai oikeus, joka perustuisi tuomioistuimen tuomioon, jolla on hyväksytty pakollisesti vaihdettavien huonommalla etusijalla liikkeeseen laskettujen joukkolainojen I/2009 ja vaihdolla II/2012 myöhemmin hankittujen joukkolainojen merkinnän pätemättömyys, ja määrätty näiden joukkolainojen hankkimisesta alun perin saatujen määrien (15.000 euroa) palauttamisesta, kun otetaan huomioon, että nämä osakkeisiin vaihdettavat huonommalla etusijalla liikkeeseen lasketut joukkolainat eivät kuulu lisöpääoman instrumentteihin, joihin Banco Popularin kriisinratkaisutoimenpiteissä viitataan mutta jotka lopuksi muutettiin saman pankin osakkeiksi niiden liikkeeseenlaskun yhteydessä määrätyn mukaisesti ennen kuin edellä mainitut kriisinratkaisutoimenpiteet toteutettiin.

Tässä tapauksessa muutos, joka on hyväksyttävä peruste aikaisemmin esitetyn ennakkoratkaisupyynnön laajentamiselle, liittyy siihen, että pätemättömyyttä koskeva vaatimus esitettiin ennen pankin kriisinratkaisumenettelyn saattamista päätökseen. Tällä tavoin epävarmuus johtuu tässä tapauksessa siitä, että tämä saatava tai oikeus olisi velka, johon direktiivin 53 artiklan 3 kohdan säännös

vaikuttaa, koska vaatimus on esitetty ennen pankin kriisintarkaisumenettelyn saattamista päätökseen, kun otetaan huomioon poikkeus, joka tässä säännöksessä vahvistetaan saamisten, jotka eivät ole erääntyneet, osalta.

Kysymys tulee esiin, koska, kuten unionin tuomioistuimen 5.5.2022 antamassa tuomiossa korostetaan, direktiivin 2014/59/EY 53 artiklan 3 kohdassa säädetään, että ”jos kriisintarkaisuviranomainen vähentää nollaan velan pääoman tai maksamatta olevan määrän 63 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja valtuuksia käyttäen, kyseinen velka ja **kaikki siitä johtuvat velvoitteet tai saamiset, jotka eivät ole erääntyneet** valtuuksien käytön ajankohtaan mennessä, katsotaan suoritetuiksi kaikissa olosuhteissa, eivätkä ne ole osoitettavissa suoritettaviksi missään myöhemmissä menettelyissä, jotka koskevat kriisintarkaisun kohteena olevaa laitosta tai sen seuraajayhteisöä mahdollisessa myöhemmässä likvidaatiossa” (lihavointi tässä). Kyseisessä unionin tuomioistuimen tuomiossa korostetaan niin ikään, että saman direktiivin 60 artiklan 2 kohdassa säädetään pääomainstrumenttien alaskirjausta tai muuntamista koskevien säännösten osalta, että ”jos kyseeseen tulevan pääomainstrumentin tai 59 artiklan 1 a kohdassa tarkoitettun hyväksyttävän velan pääoma kirjataan alas, – b) kyseeseen tulevan pääomainstrumentin haltijalle **ei jää [saatavia]** kyseisen instrumentin alaskirjatun määrän nojalla tai sen yhteydessä **lukuun ottamatta mahdollisia jo [erääntyneitä saatavia]** sekä mahdollista vahingonkorvausvastuuta, johon alaskirjausta koskevien valtuuksien käytön lainmukaisuuden riittävää muutoksenhaku voi johtaa” [lihavointi tässä].

4. Pääasian oikeudenkäynnin tapauksessa, johon tässä ennakkoratkaisupyyntössä viitataan, vaihtovelkakirjat erääntyivät ja ne vaihdettiin osakkeisiin ennen Banco Popularin kriisintarkaisumenettelyn aloittamista, ja pätemättömäksi toteamista koskeva vaatimuskin on esitetty ennen tämän kriisintarkaisumenettelyn aloittamista.

5. Kuten edellä on todettu, vaikka 5.5.2022 annetussa unionin tuomioistuimen tuomiossa viitataan henkilöihin, ”jotka olivat hankkineet kyseisen laitoksen tai yrityksen tekemän julkisen merkintätarjouksen yhteydessä osakkeita ennen kriisintarkaisumenettelyn aloittamista”, siinä esitetään muutamia näkökohtia, jotka ovat mielenkiintoisia nyt käsiteltävän asian kannalta.

Siinä muistutetaan yhtäältä, että direktiivin 2014/59 34 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaan ”kriisintarkaisumenettelyn soveltamisesta aiheutuvista tappioista vastaavat ensisijaisesti menettelyn kohteena olevan luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen osakkeenomistajat ja sen jälkeen velkojat”. Direktiivin 53 artiklan 3 kohdassa säädetään lisäksi konkreettisesti, että ”jos kriisintarkaisuviranomainen vähentää nollaan velan pääoman tai maksamatta olevan määrän, kyseinen velka ja kaikki **siitä johtuvat velvoitteet tai saatavat, jotka eivät ole erääntyneet** kriisintarkaisun ajankohtaan mennessä, katsotaan suoritetuiksi kaikissa olosuhteissa, eikä niitä voida mahdollisessa myöhemmässä likvidaatiossa osoittaa kriisintarkaisun kohteena olevan luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen tai sen seuraajayhteisön suoritettaviksi” (33 kohta).

Tämän jälkeen siinä lisätään, että ”direktiivin 2014/59 60 artiklan, joka koskee pääomainstrumenttien alaskirjausta tai muuntamista, 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa täsmennetään, että kriisinratkaisupäätöksen nojalla alaskirjatun pääomainstrumentin haltijalle ei jää saatavia, **lukuun ottamatta mahdollisia jo erääntyneitä saatavia** sekä vahingonkorvausvastuuta, johon alaskirjausta koskevien valtuuksien käytöstä tehty muutoksenhaku voi johtaa”.

Espanjan oikeudessa [devengar-verbillä (erääntyä)] viitataan ajankohtaan, jona syntyy oikeus vaatia velvoitteen täyttämistä. [Vencer-verbillä (erääntyä)] tarkoitetaan velvoitteen täyttämistä koskevan määräajan päättymistä, josta lähtien velvoitteen täyttämistä voidaan vaatia. [Kääntäjän huomautus: Molempia verbejä on käytetty direktiivissä 2014/59/EU puhuttaessa kertymisestä tai erääntymisestä.]

Toisaalta nyt käsiteltävässä asiassa mahdollinen tuomitseminen palauttamaan vaihdettavien joukkolainojen hankkimisesta alun perin saatu määrä seurauksena siitä, että sen merkitseminen ja myöhempi vaihto on todettu pätemättömäksi, ei vastaa mitään velkaa eikä vastuuta, joka perustuisi ”alaskirjaamista koskevan toimivallan käyttämiseen”, vaan niiden rahoitustuotteiden markkinointiin, joihin sijoitus alun perin tehtiin. Toisin sanoen sen perustana ei ole sijoituksen arvon menettäminen osakkeiden alaskirjaamisen seurauksena, vaan sen taustalla ovat vastuut, jotka perustuvat alkuperäiseen liiketoimeen, jonka yhteydessä merkittiin joukkolainat, jotka muutettiin sittemmin osakkeiksi.

Tässä mielessä se, että mahdollinen korvaussaatava on syntynyt oikeudenkäynnin ulkopuolella (ja sen on näin ollen katsottava erääntyneen) ja tulleen suoritettavaksi (koska määräaika ei ole), ei ole ristiriidassa sen kanssa, että se luokiteltaisiin ehdolliseksi saatavaksi siihen saakka, kunnes se todetaan (tai poissuljetaan) lopullisesti oikeudenkäynnissä, ja vaikuttaa siten kohtuulliselta, että saatavat, jotka ovat olemassa tässä tilanteessa (vireillä oleva tai mahdollinen riita), voidaan ottaa huomioon arvioitaessa sellaisen yhteisön velkoja järkevällä tavalla, jolta vaaditaan korvauksia tai palautuksia näiden samojen rahoitustuotteiden markkinoinnin vuoksi.

6. Jos katsotaan, että nämä velat, jotka perustuvat mahdolliseen vastuuseen huonommalla etuoikeudella liikkeeseen laskettujen joukkolainojen, jotka ovat pakollisesti vaihdettavissa osakkeisiin, osalta eivät missään tapauksessa kuulu näihin ”jo erääntyneisiin velkoihin”, joihin viittaa se, että ne on jätetty direktiivin 2014/59 60 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetyn alaskirjaamisen vapauttavan vaikutuksen ulkopuolelle, eivätkä velvoitteisiin tai saataviin, jotka olivat jo erääntyneet Banco Popularia koskeneen kriisinratkaisun ajankohtana, johon viitataan direktiivin 53 artiklan 3 kohdassa, D.E:llä ei ole asiavaltuutta ajaa Banco Santanderia vastaan kannetta, jonka hyväksyminen riippuu kassaatiovalituksesta, joka tämän tuomioistuimen on ratkaistava.

MÄÄRÄYSOSA

JAOSTO PÄÄTTÄÄ: [– –] esittää Euroopan unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisupyynnön:

Onko direktiivin 2014/59/EU 34 artiklan 1 kohdan a ja b kohdan säännöksiä, luettuina yhdessä 53 artiklan 1 ja 3 kohdan ja 60 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdan säännösten kanssa, tulkittava siten, että mahdollista saatavaa tai oikeutta, joka tuomiosta syntyisi Banco Popularin seuraajayhteisölle, jos se määrättäisiin suorittamaan korvausta sellaisen vahingonkorvauskanteen seurauksena, joka perustuu siihen, että se on markkinoinut rahoitustuotetta (huonommalla etuoikeudella liikkeeseen lasketut joukkolainat, jotka ovat pakollisesti vaihdettavissa saman pankin osakkeiksi), joka ei sisälly Banco Popularia koskevien kriisintarkaisutoimenpiteiden kohteena oleviin lisäpääoman instrumentteihin, ja jotka lopuksi muutettiin pankin osakkeiksi ennen pankkia koskeneiden kriisintarkaisutoimenpiteiden hyväksymistä (7.6.2017), voitaisiin pitää velkana, johon vaikuttaa direktiivin 2014/59/EU 53 artiklan 3 kohdan säännös, jonka mukaan velka alaskirjataan tai se lakkaa, kun kyseessä on ”erääntymätön” velvoite tai saatava, joten se katsottaisiin suoritetuksi eikä siihen voitaisi vedota Banco Popularin seuraajayhteisöä Banco Santanderia vastaan, jos vaatimus, johon tämä vahingonkorvauksen määräämistä koskeva tuomio perustuu, oli esitetty **ennen kuin** pankkia koskeva kriisintarkaisumenettely **oli saatettu päätökseen?**

Vai onko kyseisiä säännöksiä päinvastoin tulkittava siten, että edellä mainittu saatava tai oikeus olisi ”erääntynyt” velvoite tai saatava direktiivin 53 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla tai ”jo erääntynyt saatava” pankkia koskevan kriisintarkaisun ajankohtana 60 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla, jolloin ne jäisivät näiden velvoitteiden tai saatavien katsomista suoritetuiksi tai mitätöidyiksi koskevien vaikutusten ulkopuolelle, jolloin näitä velvoitteita tai saatavia voitaisiin vaatia Banco Popularin seuraajayhteisöltä Banco Santanderilta, kun vaatimus, johon tämä vahingonkorvaustuomio perustuu, oli esitetty **ennen kuin** pankkia koskeva kriisintarkaisumenettely **oli saatettu päätökseen?**

[– –] [prosessuaalisia loppusäännöksiä ja tuomareiden allekirjoitukset]